

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

XXXII. Num in quibusdam Christus culpabiliter defecerit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

aliter Deus, quam Socrates olim aut Mercurius Trismegitus dicebatur Deus. 2. Simile Ios. Simlerus, in præfat. lib. de æterno Filio Dei, testatur; Plurimos suorum ex Christo tamen facere Philosophum; datum nobis, ut sitre-
tè vinendi exemplum. Iuellus, contra Har-
dingum lib. 1. art. 1. §. 5. affirmit: Deum esse
Christum, & tamen sacrificium obtulisse Deo;
dormientis potius animi, quām cogitantis est sen-
tentia. 4. Carte o Wittenb. in 2. Replica.
p. 191. illi suffragatur, hocque amplius con-
firmans ait: Nunquam persuadebis; Iudeos
Petrum, Paulum &c. unquam adeo fuisse stu-
pidos, ut crederent, Vilem aliquem & simplicem
HOMINIONEM, quem oculis cernerent; DEVM
fuisse viuentem. Cōmunior tamen est miti. 5.

A V T O R. Hacce tales blasphemias in
pluribus suprà Quæsitis jugulauimus.
Quibus hic istud solum adijcio velut au-
æarium: **P H O T I N V S**, teste Bzontio
anno 342. §. 10. Sirmianus Episcopus, i-
stius se se Hæresiarcham fecit: ut doceret,
Filiū Dei solum nudum eſe hominem, ac
fuisse. Vnde seftatores ejusdem dicti sunt
Homuncisti: ab ipsis Arianis Synodaliter
condemnati: **C O N T R A** quos vtro-
que ita Symbolum S. Athanasij habet:
Perfectus Deus est Christus, & perfectus Ho-
mo. Neque hic nos plura de isto.

Q V A E S T I O XXXII.

N u m in quibusdam Christus culpabi-
liter defecerit?

L U T H E R O in Confess. de Cœna Dom. Christus
fuit SALVATOR infirmus. Si humanum, inquit,
sanum naturam pro mea ſum credo, Christus ille mihi
ſimp' ex vel infirmus eſt Saluator: zune ipſe bene indiget
alio Salvatorem.

2. **B R E N T O**, in Ewang. Dom. 3. post Pentec.
Christus fuit IMPOTOR. Videmus, ait, Christum
ſic legi perito respondisse: hoc fac, & vivas: ut viam
indicauerit ad aeternam damnationem.

3. **L Y T H E R V S** in Psal. 22. ver. Deus meus, Deus
meus: & in Comment. in Gal. 3. tom. 4. lenen. De
Christo, inquit, hec omnes Propheta in Spiritu prouide-
runt, quod futurus eſſet omnium maximus latro, homi-
nida, fur, & uiter faciilegus, blasphemus. Neſi dixerimus

Christum ſimul summè iustum, & summè PECCA-
TOREM; ſummè ſimul mendacem, & ſummè braui-
ſimul ſummè gloriantem, & ſummè deferantem: ſimul
ſummè beatum, & ſummè damnatum: Non videtur
ſum, quomodo d Deo fit derelictus.

Hocce eſt quod, Lutheri, jactabas Epif. ad Argen-
Chrīſtū a nobū primo vulgatum audemus gloriari. Vi-
nam neque ex te id vñquā mundus audire; ne
dītu exhorteseret: Vide ſuprà quæſ. 15. & 17.

C A L V I N V S, qua de Christo agonizante
in horto, & in cruce Caluariæ ſuuenio bla-
phemet, inſt̄a reddemus. Quantis reu-
peragat Chrīſtū ſceleribus, ſupra, queſ. 17.
attulimus. Idem certe in Matth. 26. v. 33.
Chtistus ait, hominum aliorum inſtar, in di-
nati affectionibus, & paſſionibus incoſiderata
deceptioni, titillationi ſenſuum, timoriq. fute-
poſitus. Vides in borto, ut ſtatim ab ipſis cari-
bus affectum ſuum Chrīſtū colibeat, ſequi-
ſum maturè cogat in ordinem?

2. Quocirca inquit in Deut. 12. v. 13. Er-
rant, qui Chrīſtū putant illum Prophetam,
quem Iudaſ Moſes pollicetur. Rurſe idem
Ecebolius in Luc. cap. 7. verl. 29. ait: Eu-
g. li. Chrīſti gloriam valde obſcurat, quo di-
pullos ille non niſi ex quisquiliis & ſece populi
colligere potuit.

3. **Z W I N G L I O M E N D A X** eſt Chilus
ſerm. de prouident. 10. Chrīſtus quoq. in
operibus mercedem pollicetur; hyperboli-
tantum iactat, & hyperochus.

4. **C A L V I N V S** in Luc. c. 16. Diſſert
Ieſus, duras & longe peccatas adhibet ſimili-
dines: In Luc. 22. v. 13. Et que non ex eius
parte quadrant: Item in Matth. 7. v. 12. Se-
pernuacuas affert illationes; in Ioan. c. 1. Ne
ſatis aptas proposito. in Matth. c. 9. v. 5. Sepe
parum ſolidè ratio[n]atur. Idem in Matth.
c. 18. Verba Prophetarum in alienum ſenſum
deflectit. Idem in Matth. c. 12. v. 25. Parum ſi-
lē refutat aduersarios &c.

A V T O R. ex Cnoglero: 1. Falleris
Paulle, qui in Christo fuſſe omnes rho-
ſauros ſcientie & ſapientie Coloffenisibus
prædicasti. Nil sapitis, qui dixiſtis: Matth.
7. Nunquam ſic locutus eſt homo.

2. Quis

2. Quis verò hæc talia Peripateticus in sive scolæ scholis contra Aristotolem dici patienter ferat? An non hoc est cum apostatis Iuliano, Luciano, Porphyrio, veteres Philosophos ipsi Christo anteponere; quod longè solidius, q̄ Iesus, sua dogmata confirmassent?

3. Et quantò honorificentius Alcoranus de Christo? Qui à Deo fuisse inspiratum, fuisse verbum, Sapientiam, Spiritum, Mentem Patris æternam, magna contentione propugnat. Vide Alcoranum passionem, & Theuer, lib. 6. c. 5. Item Postellum, Culpinianum, Culanum, & alios, qui de Turcarum moribus & religione scripserunt.

4. At Arguere Christum de peccato, nihil insolens est Lutherio-caluinistis. Quin hanc impietatem suam S. Scripturis quoq; propugnare sibi athletice videntur. Sed cum Agnoitis, Photianis, Nicolaitis, Gnosticis, infandis heresiarchis, Christi abnegantibus Divinitatem, merum ceteris similem Hominem peccatorem blasphemantibus.

DICUNT igitur. 1. Hebr. 2. 4. Debet assimilari fratribus per omnia, absq; peccato. 2. Luc. 2. Crescebat & confortabatur spiritu, plenus sapientia. Marc. 13. De illo die nemo scit, neque Angeli, neque Filius, nisi solus Pater.

RESPON. 1. Si absque peccato; curigit Dominum Sc̄tarij arguit de peccatis? At neque solum absque peccato villo, sed etiam absque villo defectu humano, ad Redemptionis opus perficiendum inutili, debuit fratribus assimilari. Ceteroquin super omnia vniuersè, jam tūm oportuisset eum & concipi ex viro, nasci ex corrupta, nil sapere in infantia, pati carnis stimulos, febri, morbisque afflari.

Deinde dicitur Hebr. 2. Debet assimilari fratribus per omnia: non habetur absque peccato. Hebr. 4. autem legimus: Tentatus per omnia pro similitudine, absque peccato. Ad cetera responsum superius. Porro Filius necire diem judicij dicitur, juxta S. Greg. vel in persona Ecclesie cui nescientis: vel quā Homo est: Vel prædicē: vel nesciebat ad dicendum: quod probabilius:

Responsumque satis; sed non doctū satis in re tali ac tanta, ut est culpatio Christi. Quare breuem accipe lector Synopsin Angelici Doctoris Ecclesie S. Thoma 3. q. 14. & 15.

Q V A E S T I O XXXIII.

Qui decores, qui indecores Christo defēcti
Etū humani Catholice?

D E C O R P O R I S D E F E C T I B U S.

1. Decebat Christum humanum cum natura humanos assumere defectus. 1. Ob satisfactionem pro nobis, nostras sufferendo pœnas peccati: juxta Isa. 53. Verè languores nostros ipse tulit, sc. pœnales, ex originaria culpa manantes. 2. Ad fidem Incarnationis adstruendam. Nam si vacasset ijs, vt siti, fame, somno, morte, &c. potuisset negari aut dubitari veritas Humanitatis: Quam Manichei negabant. 3. Ob exemplum patientiæ in iisdem tolerandis. Heb. 12. Subtinuit à peccatoribus aduersus semetipsum contradictionem; vt non fatigemini animis deficienes. Hinc Hebr. 2. In eo, in quo p̄:s̄s̄ eſt & tentatus; potens eſt & eis, qui tentantur; auxiliari.

2. N E C E S S I T A T E M verò talium in Iesu defectum sibi imposuit ipse. Sed necessitatem consequentiae naturalis, non coactionis. Nam vt calor naturali-

G 2 ter

